

บทเทศน์วันอาทิตย์

โดยพระสังฆราชวีระ อากรณรัตน์

อาทิตย์ที่ 5 เทศกาลมหาพรต
6 เมษายน 2014

บทอ่าน อสค 37: 12 -14 ; รม 8:8 – 11; ยน 11: 1-45

พระวรสารสัมพันธ์กับ ccc 439, 472 ,581 627, 640 ,993, 994, 1001, 2604

จุดเน้น ความเชื่อในพระเยซูเจ้า และการกลับคืนชีพช่วยสัตว์บุคคลให้ดำเนินชีวิตอิสระจากความกลัว

พระเยซูเจ้าทรงร้องไห้เมื่อทราบข่าวว่าลาซารัส เพื่อนสนิทของพระองค์สิ้นชีวิต น้ำตาของพระเยซูเจ้าช่วยเตือนใจว่าพระองค์ เป็นพระเจ้าแท้ และมนุษย์แท้ แม้พระองค์มีอำนาจเดินบนน้ำ และทำให้คนตายกลับฟื้นชีวิต พระองค์ทรงมีความรู้สึก เสียหาย เจ็บปวด และเศร้าเสียใจเหมือนเรา แม้จะเสียใจมากเพียงใด ก็ไม่สามารถเปรียบเทียบกับมารธา และมารีย์ ซึ่งเป็นพี่น้องของลาซารัส

เพราะทั้งสองเสียใจมาก จนไม่เข้าใจพระเยซูเจ้าระหว่างที่ลาซารัสป่วย พวกเขาได้ส่งข่าวบอก พระองค์อยู่ไม่ไกล หลายวันผ่านไป ลาซารัสป่วยมากขึ้น มากขึ้น พระเยซูก็ไม่ได้มาช่วย พวกเขาไม่รู้ว่าพระเยซูมีอัศจรรย์สำหรับเขา แบบที่พวกเขาไม่อาจคาดหมายได้เลย

ไม่มีใครรู้ว่าพระเยซูเจ้าอยู่ที่ไหน เวลาที่ลาซารัสสิ้นชีวิต พระองค์ไม่ได้อยู่ ณ ตรงนั้นเพื่อบรรเทาใจสองพี่น้องในช่วงเวลาสุดท้ายของลาซารัส ไม่อยู่ในงานปลงศพ หรือวันต่อมา ในช่วงนั้นพระองค์กำลังเดินทางจากกรุงเยรูซาเล็มไปเบธานี ลาซารัสถูกฝังเกือบห้าวันแล้ว

ทั้งมารธา และมารีย์ได้ออกไปรับเสด็จพระเยซูเจ้า มารธาทูลว่า “ “พระเจ้าข้า ถ้าพระองค์ทรงอยู่ที่นี้ พี่ชายของดิฉันคงไม่ตาย ” ทั้งสองคงกำลังร้องไห้ มารธาพูดแสดงความเชื่อมั่นว่า “แต่บัดนี้ ดิฉันรู้ดีว่า สิ่งใดที่พระองค์ทรงวอนขอจากพระเจ้า พระเจ้าจะประทานให้” แม้มารธาจะเสียใจที่พี่ชายจากไป และพระเยซูเจ้าก็ไม่อยู่ แต่นางก็ยังเชื่อว่ามี ความหวัง พระเยซูเจ้ามิได้เป็นนายแพทย์ แต่มารธารู้ว่าพระองค์สามารถช่วยได้ ช่วยส่องแสง มาในใจที่มืดมนของนางได้

เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จมาถึง พระองค์ได้ยืนยันชัดเจนว่า “เราเป็นการกลับคืนชีพ และเป็นชีวิต ใครเชื่อในเรา แม้ตายไปแล้ว ก็จะมีชีวิต” แล้วพระเยซูเจ้าถามมารธาว่า “ท่านเชื่อเช่นนี้หรือ” “เชื่อพระเจ้าข้า ดิฉันเชื่อว่าพระองค์เป็นพระคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้า ที่จะต้องเสด็จมาในโลกนี้” คำตอบของมารธานิยามชีวิต และความเชื่อของสัตว์บุคคลทุกคน พระเยซูเจ้าทรงถามเช่นเดียวกันกับเราแต่ละคน เมื่อเผชิญความตายของตนเอง หรือ ของบุคคลที่เรารักผู้กำลังสิ้นใจ พระเยซูเจ้ามาที่หมู่บ้านเบธานี เพื่อแสดงให้มารธา และมารีย์เข้าใจว่าชีวิตมิได้จบที่ความตาย ต่อมาพระองค์ทรงเผชิญพระทรมานของพระองค์

ด้วยอำนาจที่มาจากพระเจ้าเบื้องบน พระเยซูเจ้าตรัสสั่งว่า “ลาซารัสเอ๋ย จงออกมาเถิด” ลาซารัสก็ออกมาจากโพรงหินฝังศพ มีคนไปเอาผ้าพันกายออก ทำให้เห็นชัดเจนว่า เขาไม่เพียงแต่ชนะความตายเท่านั้น แต่ชนะความป่วยไข้ด้วย ในแบบเดียวกัน ทุกคนที่มีความเชื่อ วันหนึ่ง พระองค์จะเรียกให้ออกจากหลุมฝังศพ เป็นอิสระจากโชครวนความเจ็บป่วย จากบาป และความตายที่ทำให้มนุษย์เกิดความทุกข์

ที่เบธานี พระเยซูเจ้าทรงทำให้ข้อความวันนีของประกาศกเอเสเคียลสมบูรณคือ “...เรากำลังจะเปิดหลุมฝังศพของท่าน และยกท่านขึ้นมาจากหลุมศพ...ประชากรของเราเอ๋ย ท่านจะรู้ว่าเราเป็นพระเจ้า” ในจดหมายของนักบุญปาโลท่านให้ความหวังว่า เราสามารถมีประสบการณ์พระพรแห่งชีวิตใหม่แบบที่ลาซารัสได้รับ “พระเจ้าผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้ากลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตายก็จะทรงบันดาลให้ร่างกายที่ตายได้ของท่านกลับมีชีวิต” เราจึงเข้าใจว่าความเชื่อเข้มแข็งกว่าความตาย เราไม่มีอะไรต้องกลัว

ความหวังในการกลับคืนชีพช่วยเราให้ข้ามเนินกัลวารีโอ และบรรลุษัยขณะที่รอคอยเราในอาณาจักรพระเจ้า มนุษย์ทุกคนย่อมมีประสบการณ์ความเศร้า ซึ่งเป็นอารมณ์อย่างหนึ่งในชีวิตบนโลกนี้ ความปีติยินดีก็เป็นอารมณ์อีกอย่างหนึ่งที่นักบุญ (ผู้ศักดิ์สิทธิ์) ทุกคนได้รับในสวรรค์ ทุกคนผู้ได้เปลี่ยนไม้กางเขนของตนไปสู่มงกุฎแห่งสิริรุ่งโรจน์

พระสังฆราชวีระ อากรณรัตน์ แปล

จาก Homilies (April-June 2014) หน้า 141-143